

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَالِیْنِ وَاصْلًا وَسَلَامًا عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ

(Dikkat bu yazı rastgele hazırlanmış bir yazı değildir. ALLAH'ın yardımı inayetiyle ciddi bir ilmi çalışma neticesinde ortaya çıkmıştır)

(Yazıyı mutlaka sonuna kadar okuyunuz, zira yazının içerisinde Ahireti kurtarmaya sebep olacak ve parayla satın alınamayacak ilmi bilgiler verilecektir İNŞAALLAH...)

“Ey iman edenler, ALLAH yolunda adım attığınız vakit, iyice anlayın, dinleyin. Size İSLÂM selâmi veren kimseye -dünya hayatının geçici metâina göz dikerek- “Sen mümin değilsin!” demeyin.” (Nisa-94) (Bazı İlahiyatçıların(sanki kendi itikatları çok düzgünmüş gibi) kabir ziyareti yapan temiz Mü'minleri müşrik ilan etmeleri çok vahimdir)
“Ümmetin hakkında en çok korktuğum kişi, konuşmasını iyi bilen münafıktır” Hadis-i Şerif (Kaynak : Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned no:143, 1/289)
“Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman Sana gelip günahlarına mağfiret dileselerdi, Peygamber de onları bağışlanmasa için dua ederseydi, elbette ALLAH'ı tevbeleri kabul eden ve merhametli bulacaklardı.” Nisa-64 (Demek ki Efendimizin (صلی اللہ علیہ وسلم) huzuruna gidip mağfiret dileyince (ilahiyatçıların söylediğinin hilafına) müşrik olunmuş.) Burada bu ilahiyatçıların ve vehhabi zihniyetinin anlayamadıkları şey mağfiret dilenenin ALLAH'ı Teâlâ olduğudur...

Hz. Ömer عن رضی اللہ عنہ şöyle demiştir: *“Bu ümmet için en çok, ilim bilen münafıklardan korkuyorum. Bunlar, ilimleri dillerinde olan, kalpleri cahil ve amelleri kötü kimselerdir.”* (İhya)

İlahiyatçı Abdulaziz Bayındır, Sahabe ve Evliya Kabrini رضی اللہ عنہم ziyaret edeni müşrik ilan etmekte ise de “Fatih Sultan Mehmed” şiirinde bakınız ne buyurmaktadır ;
“Fazl-i Hakkı himmet-i cünd-i ricalluLLAH ile , Ehl-i küfri serteser kahr eylemektür niyyetüm, Enbiya vü Evliyaya istinadım var benüm , Lütf-i Hakk'tandur heman ümid-i fethü nusretüm, Nefsü mâl n'ola kılsam cihanda ictihad, HamdulİLLAH var gazâya sad hazeran rağbetüm, Ey Muhammed mucizat-i Ahmed-i muhtar ile, Umarım galib ola âdâyı Dine devletüm” (Herhalde Fatih Sultan Mehmet işi anlamadı da bu üç-beş tane ilahiyat profesörü anladı!!!)

FATİH SULTAN MEHMET

Önsöz : Sahabe-i Kiramin رضی اللہ عنہم ve Evliya-i Kiramin رحمہم kabrini ziyaret eden temiz Müslüman kardeşlerimizin son zamanda ekranlarda bazı ilahiyat profesörleri tarafından müşrik ilan edilmeleri üzerine bu yazıyı hazırlamak son derece elzem olmuştur... Şimdi burada siz sevgili Mü'min kardeşlerimiz, bu ilmi çalışmayı dikkatle defalarca okuyunuz ... Zira burada size ilahiyatçı profesörlerin sakat görüşlerine birkaç misal dışında tek tek cevap verilemeyecek ... Ancak üniversitede dahi size proförları öğretmeyeceği bir takım kâidelerle bu tür birisiyle ya da bu fikirle karşılaştığınızda, fıkıh ilmine ya da akaid ilmine derinlemesine dalmadan onların sakat itikatlarını çürütmenin ipuçları verilecek.

Klasik sistem mi modernist görüşler mi ? : Dikkat ediniz ki “moda” kısa zamanda geçer ve değişir(aynı şekilde modernist dini yorumlar ve görüşlerde). Ancak dikkat ediniz ki klasik olanın modası geçmez ve her geçen gün daha da kıymetlenir (üzerinden zamanların geçmesi onun kıymetini daha çok artırır) . Bu sebeple modernist görüşleri dikkate almayalım ve eski büyük müctehitlerimizin, âlimlerimizin ve ecdadımızın klasik sisteminden ve gösterdikleri yoldan şaşmayalım...

(Derse başlamadan önce) **Öncelikle bilinmesi mutlaka gereken ÇOK ÖNEMLİ BİLGİLER:**

- 1) Kur'an-ı Kerimden ve Hadis Şeriflerden Ahkam çıkarmak MÜCTEHİTLERİN işidir.** İlahiyatçı proförları değil. (Müctehid'in şartlarını açıklaması aşağıdadır)
- 2) Akıl HUCCETI Balığa değildir... Din Akılla değil, Nakilledir...** Arapça lisanını en iyi bilen Sahabe رضی اللہ عنہم nazil olan Ayeti Celileyi ancak Efendimiz (صلی اللہ علیہ وسلم) açıkladığı zaman anlayabiliyorlardı. Sahebenin رضی اللہ عنہm anlayamadığı Ayeti Celile hangi akılla anlanabilir... Edille-i Şer'iyye dörtlür ... Bunlardan üçü nakilledir (Kitap-Sünnet-İcma) bunlarla sabit olan hükmü inkar dinden çıkar... dördüncüsü ise kıyasdır ki kıyasla sabit olan hükmü inkar etmek dinden çıkarmaz ... Misal : bir kişi Kitap ile sabit olan ve Ayette geçen şaraba haram değil dese o anda kâfir olur(Ayeti Celilede olanı inkâr ettiğinden)... ancak (her ne kadar haramlığı kesin isede) haramlığı kıyas ile sabit olan rakı haram değil diyen kâfir olmaz... (Ancak günah, azab ve cezâ hususunda ayındırlar)
- 3) Verilen fetvalara mutlaka muteber Ehl-i Sünnet kaynaklara dayandırılmalıdır.** (Bu ilahiyat profesörlerinin muteber kaynakları ise ulvi !!! akıldır)
- 4) Dalalet fırkalarında davalarını isbatta Ayeti Celileleri delil getirmektedir.** Çok Dikkat : Cehennemlik olduğu Hadisi Şerif ile bildirilmiş sapık fırkalar (şii, vahhabi v.s.) veya hariciler de görüşlerini Ayeti Celilelerden çıkarttıkları manalara dayandırıyorlardı... Batıl davalarını ispat hususunda bir çok Ayeti Celileyi delil getiriyorlar...
- 7) Küfre nispet meselesi :** Ehl-i Sünnet Alimleri insanları küfre nispet etmemek için son derece dikkat eder, küfür sadır olsa bile kâfir dememek için delil ararlar... (Vahhabi gibi) Ehl-i Dalalet fırkaları ise insanların niyetlerini okumaya çalışıp hemen müşrik yaftasını yapıştırırlar...

İLMİ MÜNAZARA : İlahiyatçı Proförları kendine en güvenenlerinden olan Abdulaziz Bayındır ile Medrese hocasının ilmi münazarası ;

Abdulaziz Bayındır ekranlarda çıkıp dini ve fıkıh bilgisi çok fazla olmayan insanları ilzam edip müşrik ilan etmektedir. Ancak Medrese tahsili görmüş bir hoca ile karşılaşınca son derece aciz duruma düştüğü müşahade edilmiş ve istisna kâidelerinden dahi haberinin olmadığı anlaşılmıştır. Hayrete şayandır ki eski âlimlerin ayaklarının tozu etmeyecek bir medrese hocası ile başa çıkamayan ve münazaradan kaçarak kurtulan Abdülaziz Bayındır ne gariptir ki diğer diğer birçok ilahiyat profesörü gibi Müctehitliğe soyunmaktadır.

İlmi Münazara şu şekilde gerçekleşmiştir (Bu münazaranın ses kaydı internete mevcuttur dosya ismi :“abdulazizbayındırinzoranları.mp3”)...Öncelikle kendisini müctehit sanmasından dolayı ve ayrıca ekranlarda “siz Dini ilimmi okudunuz da konuşuyorsunuz” gibi insanları aşağılamasını ne demek olduğunu öğrenmesi için kendisine bir ders vermenin gerektiğini düşünen bir medrese hocası uzun uğraşlardan sonra yakaladığı Abdulaziz Bayındıra istisna ile ilgili bir kâide soruyor, Tabii ki soru ciddi bir ilmi temel gerektiren şaşırtmacalı bir soru: Bu kâide nedir o la تخرج الا ان نلک لا ترکب کايزميد , değildir mi ? Caizse neden caizdir ? Değilse neden caiz değildir ? . Tabii sorulara cevapta akıllarını hucet aldıklarından ve mantık yürüttüklerinden hemen balıklama atlıyor **Abdulaziz Bayındır : “sana ben izin vermeden dışarı çıkma”** şeklinde terkinin ifade etmediği yanlış bir manayı da vererek(*) “neden caiz olmasın,” fetvasını yapıyor. (tabiiki cevabı yanlış) **medrese hocası :** Bu caiz değildir : bu istisnai müfarrag olduğundan caiz değildir... Zira terkip istisnaya hamledilirse, istisnai müfarrag'da da izin çıkma cinsinden olmadığından caiz değildir. Ancak şu şekilde caiz kılınabilir: İstisnaya değilse gayeye hamledilirse o takdirde caiz olur. **Yukarıdaki şaşırtmacalı soru hakkında çok önemli bir açıklama :** **Terkip istisnai müfarrag'dır. İzin çıkma cinsinden olmadığı için ve bu terkip tam bir istisna olmadığından istisnadan hakikate hamledilemez. O takdirde mecaza gidilir, mastarlar vakit manasına geldiğinden gaye'ye hamledilir, o takdirde caiz olur.** Sonra **medrese hocası kısa bir açıklama ile :** (Şefaati inkâr etmelerini kastederek) Meryem-87 Ayeti Celilesinde istisna kâidesi var burada (şefaati hakına sahip olamayandan, söz almış kişi istisna edilmiştir.) istisna da müstesnadan(yani şefaatin) mevcut olduğuna delil eder... Diyor ve yine Abdulaziz Bayındıra soruyor : Siz istisna kâidelerini dahi bilmeden bu Ayeti Celilelere nasıl mana verebiliyorsunuz ? Deyinice , Bayındır : “Ooo amma da şey çıktın, yazarsın gönderirsin bakarız” diyor, medrese hocası ise hayır ben yüzyüze görüşmek istiyorum diyor. Sonra **medrese hocası :** “Sizin ekranlarda müfesser muhkemi açıklar dediğinizin kaydını gördüm (görüntü kaydı var) ” Halbuki usul kitaplarında böyle olmadığı sizede malumdur deyinice, Bayındır inkâr ediyor “demedim” diyor **medrese hocası :** “Kaydını gönderebilirim” diyor . Sonra Bayındır kendisini kurtarabilmek için verdiği cevaptan daha beter batağa saplanır. Ve şöyle diyor “müteşâbih muhkemi açıklar”. Asıl cevap her ikisi de değil, doğru cevap “müfesser mücmeli açıklar” olacak... **Abdulaziz Bayındır başa çıkamayınca kızıp görüşmeyi kesmiştir... Açıklama :** Müteşâbih lafzın kapalılık derecesine göre sınıflandığı kısımdandır, muhkem ise lafzın açıklık derecesinin kısımlarından... Tvlerde ahkam kesen Abdulaziz Bayındır tu de muhkemi müfesser açıklar diyor(kayıt var) sonra çarkediyor demediğ diyor ve kurtarayım derken “muhkemi müteşâbih açıklar” diyor. Tabiiki buda büyük bir yanlış. Bu durumda kapalı/hafif lafız olan; **müteşâbih, açık lafız olan; muhkemi** nasıl açıklar... Yani: “ALLAH herşeyi hakıyla bilendir.”Enfal/75 (Muhkem) Ayetini, Elif-Lam-Mim(Müteşâbih) Ayeti Celilesinin açıkladığını iddia etmiş oluyor. Ve bu gibi şeyleri milyonların önünde rahatça söylüyor. Ancak yanlışlarını ALLAH'ın yardımı inayetiyle yakalayan medrese ilimleri okumak üzere bir karışında son derece sıkışmakta ve sıkışıcada çareyi kaçmakta bulmaktadır... Maalesef ilahiyat profesörlerimizin durumu bu, bazısının istisna kâidelerinden dahi haberi yok... Ayrıca şu akla gelmektedir : Siz daha müfesserin mücmeli açıkladığını biliyorsunuzda nasıl olupda Ayeti Celilelerden “ahkâm” çıkartmaya ve müctehitliğe soyunuyorsunuz. (Kendisine avukatlık yapan Bayraktar Bayraklı gibileriyle ise ilmi münazaraya lüzum dahi yok zira bu profesörlerin en cüretkarlarından olan Bayındırın durumu ortaya çıkttıktan sonra değerleri ile münazaraya lüzum yoktur. Bilindiği gibi ağaçta sorun varsa dalları budamakla uğraşmaktansa kökünden kesersiniz). Bu gibi profesörlerin, ilahiyatta talebe yetiştirmiş olmaları vahimdir ((*Yukarıdaki **Abdulaziz Bayındırın yanlış mana verdiği terkinin doğru manası gayeye hamledilerek şudur : “izin verinceye kadar çıkma”**)
(Bir hatırlatma : İlahiyat mezunu Cevat Akıştı gibi iyi hocalar mevzunun dışındadır...)

İLİMLER İKİ KISIMDIR (İmam-ı Gazali'den رضي الله عنه) : <<<ÇOK ÖNEMLİ>>

Birincisi Şer'i ilimler(Din ilmi), ikincisi ise sosyal ilimler ve san'atlarıdır. **Şer'i ilimler, Peygamberlerden عليهم السلام öğrenilirler. Bunlar akıl, tecrübe ve duyularla elde edilemezler.** Sosyal ilimler ve sanatlar ise, bu yollarla kazanılırlar. Şer'i ilimler ise, Kur'an, Sünnet, İcma ve Ashabın رضي الله عنهم sözleridir. Alimlerin bir konuda görüş birliği etmesi demek olan icmân kaynağı Kur'an ve Sünnettir. Onun ilim ve delil olması da bu yüzdendir. Ashâb'ın رضي الله عنهم sözlerinin ilim sayılması ise şundandır: ALLAH Rasûlü'nün (صلی اللہ علیہ وسلم) din ve dava arkadaşları olan bu insanlar vahyin inişine şahid olmuşlar ve ALLAH Rasûlü'nün (صلی اللہ علیہ وسلم) onunla ilgili tefsir, yorum ve tatbikatını bizzat görmüşlerdir. Bu durum, onlara daha sonrakilerin bilemeyeceği bazı incelikleri bilme imkânını kazandırmıştır. Bu sebeple âlimler, dinî konularda onlara uyumayı ve sözlerine tâbi olmayı dinden saymışlardır. Kur'an-ı Kerim ve Sünnet Arapça metinlerdir. Bu Arapça metinlere doğru mânaları anlamak, ancak Arapça dilini ve onun lûgat, gramer ve edebiyatını bilmekle mümkündür. Bir şeyin gerçekleşmesi başka bir şeye bağlıysa, bu ikinci şey de birinci şeyin hükmünü alır. Âlet ilimlerinin Şer'i ilimlerden sayılması da bu yüzdendir.

(Huccetül İSLAM imam-ı Gazali رضي الله عنه – İhya-u Ulumiddin)

LAFZIN BAZI DURUMLARINI İNCELEYEN BAZI MİSALLER : (Dikkat edilsin ki lafzın zahirinden çok daha farklı boyutları olduğu aşağıdaki misallerde görülmektedir)

“yer ağırlıklıran çıkardığında...” Zilzâl-2 Ayeti Celilesinde , yer ağırlıklı nasıl çıkarabilir ? İlmi Belâğatta , mecazi akli vardır. Mecazi akli ; fiilin hakiki failine değilde , o failin mecazi, zaman , sebep gibi alakası bulunduğu bir şeye isnad edilmesidir. Burada fiil hakiki failde değilde, fiilin mekanına isnad edilmiş ancak ALLAH'ı Teâlâ murad edilmiştir... **ابن الربيع البقل** (mana: bahar bitkiyi bitirdi), şimdi vahhabi kafalı ilahiyatçıya göre bunu diyen müşrik olur. Halbuki Kur'anı Kerimin belâğat ilmini inceleyen, ilmi belâğata göre : Bu lafzı kullanan kâfir fiili lafzın hakikatine hamletmektedir (Yani baharın bitirdiğini kastetmekte) Mümin'e hamledildiğinde ise lafız özürlendiğinden hakiki manasına hamletmek mümkün olmamakta (zira bahar bitiremez ALLAH bitirir), lafız hakiki manayı aşmakta dolayısıyla mecaza hamledilmektedir. Ve fiil hakiki fail olan ALLAH'ı Teâlâyâ hamledilmektedir. Şimdi kabir ziyareti yapan insanı müşrik ilan edebilmisiniz ? (Bu kâideleri bilmeden Ayeti Celilelere mana vererek nasıl hüküm çıkartmaya cür'et edebiliyorlar)

(Gerçi bu kâideleri bilsekte biz Ayeti Celilelerden hüküm çıkartamayız, bu iş müctehitlerin işidir)
 Şöyle bir dua etseniz “Ya Rabbi, bizi -Peygamberimizin (صلی اللہ علیہ وسلم) 'kardeşlerim' dediği - kullarından eyle !” bu ilahiyatçı proförlara göre müşrik olduğunuz gitti... Halbuki misalde “Cümle yapısında Fail olarak ALLAH'ı Teâlâyı yaparsanız ve zamiri O'na döndürsünüz ki doğrusu ve her Müslümanın yapacağı budur” o zaman mana şu olur; “Ya Rabbi bizi şu kullarından eyleki Efendimiz (صلی اللہ علیہ وسلم) onlara kardeşlerim dedi”) - Halbuki bu ilahiyatçı zevat Faiili Efendimiz (صلی اللہ علیہ وسلم) yapıp Müslümanların şirke isnad etmektedir. Halbuki ilkokul çocuğu dahi bu farkı anlayabilir: **Yani Ya Rabbi, bizi kullarından eyle** (boşluğu sen doldur)... (Kabir misali bu misalin benzeridir) **Daha ilerisini söyleyelim :** Duayı : “Efendimizin kullarından eyle” şeklinde de etse kâfir olmaz, zira arapçada kul'un karşılığı “عبد” (abd) yani köle demektir. Fıkıhta köleye “abd”, efendisine “rab” denir. Rab kelimesinin arapça lûgat manasıda “terbiye eden” demektir. Demek ki cümlede kullanılan ve ilk anda zahirde çok ters gibi gözükten bazı lafızlar, ilahiyatçıların iddia ettiğinin aksine çok farklı anlamlar ifade edebiliyormuş...

1- Birşey anlatırken sakat görüşlerinin arkasından davalarını Ayeti Celilelere isbata çalışırlar : (Dikkat en önemli özelliklerinden biridir bu. Konuştuklarına sakat görüşlerine ikna etmek için onu hemen Ayeti Celile ile ispat ve takviye etmeye çalışırlar.) Dikkat ediniz ki bu ilimleri vakıf olmayan iyi niyetli vatandaşlarımız Ayeti Celileden kaynak gösterince Ayeti Celileye muhalefet etmekten korkmakta ve cevap verememekteyiz... Halbuki Kur'an ve Hadisi Şerifden ahkam çıkartma işi Mütehitlerin işidir... (bunlarda kendilerini her ne kadar mütehit sansalarda mütehit değildiler) Bunlara şöyle denilebilir : "Sen mütehitimsin Ayetten Ahkam çıkarıyorsun, fıkıh kitabından alınmış görüş olarak kaynak göster" Mütehitliğin şartları vardır bir şartıda ravileri ile beraber en az 300bin Hadisi Şerifi ezberle bilmektir(Ravilerle beraber milyonu bulabilir)... Dinimizi ve Dinimizin ahkâmı yüzlerce yıldır nakledilmiş ve yetiştirildiği Âlimlerle bize ulaştırmış olan mütehitler bu proflların dedikleri şeyi de hemen aklını devreye sokarak reddederler. Mesela : (Abdulaziz Bayındır)Ayeti Celileden görmediği için hemen aklını devreye sokup "Kur'an-ı Kerimi abdestsiz tutabilirsiniz" şeklinde çarpık ve temelsiz fetvayı vermiştir (halbuki bunun böyle olmadığını sekiz yaşındaki çocuklar bile bilmekteydi). Acaba hiç mızraklı imhimalide mi okumadı bu zatlar ?

2- Deilile değil Akıllarıyla neticeye varmaya çalışır ve buna göre fetva verirler : Bu zevatın ilham kaynakları hocalarının hocaları İngilizlerin hususiyetle mısırdaki belli makamlara getirdiği Muhammed Abdud (bu zat masondur) gibi zatlardır... Öyleki Fil Suresindeki kuşların kuş değil sivrisinek, atılan taşlarında mikrop olduğu gibi kafadan bir yorum çıkartıyor.. (Ayeti Celileden kuş buyruluyor , taş buyruluyor sen nereden çıkartıyorsun bu manayı). Dolayısıyla bu takipçilerinde buşekilde akıllarını yürütmektedirler...

3- Ahkamı Ayeti Celileden çıkartırlar : Dolayısıyla Ayeti Celileden görmedikleri şeyi de hemen aklını devreye sokarak reddederler. Mesela : (Abdulaziz Bayındır)Ayeti Celileden görmediği için hemen aklını devreye sokup "Kur'an-ı Kerimi abdestsiz tutabilirsiniz" şeklinde çarpık ve temelsiz fetvayı vermiştir (halbuki bunun böyle olmadığını sekiz yaşındaki çocuklar bile bilmekteydi). Acaba hiç mızraklı imhimalide mi okumadı bu zatlar ?

4- Verdikleri fetvalara dikkat edinizki genelde muteber hiçbir fıkıh mütehit kaynak göstermezler... : Çarpık görüşleri ve fetvalarına Osmanlı Medreselerinde kabul görmüş bir tane muteber kaynak göstermezler. Fetva verirler ancak şu kitapta diye söylemezler(Zira kaynakları akıllarıdır)

5- Görüşleri ve ortaya koyduğu fikirleri İCMAYA muhaliftir : Edille-i Şer'iyye 4 tür : Kitap Sünnet İcma Kıyas. İcmaya delil teşkil eden Efendimiz (صلی الله علیه وسلم) "Ümmetim hata üzere birleşmez"(dalalet üzere birleşmez diye de geçmektedir bir başka Hadis-i Şerifde) Hadisi Şerif mütevatirdir. Dolayısıyla Mütehitler dalalet ve hata üzere birleşmez. (Bu konuda öyle bir titizlik vardır ki, o asırda yaşayan "bir mütehit" içtihat edilen konuda muhalefet etse icma olmaz diye görüş vardır). Şimdi Bütün Mütehitler İmam Âzamlar, İmam-ı Ebu Yusuf, İmam-ı Muhammedler, İmam-ı Şafii ler, İmam-ı Malikler, İmam-ı Ahmed ler رضی الله عنهم bilememişler, bu üç ilahiyat profesörü bilmiş !!! Yukarıda ki mütevatir Hadis-i Şerif Ümmetin (Mütehitlerin) hata üzere birleşmeyecekleri konusunda kat'ı nass'ken, bu 3-4 ilahiyat profesörünün dalalet üzere birleştikleri açıklar

4- Hocalarında kendilerinde arapçaları son derece zavıftır : (Çok inatçı bir ilahiyatçı profesör ile karşılaşırsanız önüne Molla Camii isimli Nahiv kitabını koyup açın ortadan herhangi bir sahifeyi ; Anlatmayı bırakın bakın bakalım okuyabilecekler mi... Bu arada okuduğu yeri kontrol etmesi için 15-16 yaşında bir medrese talebesi de alınır-sa iyi olur. Ekranlarda Ayeti Celileri okuyup mana vermelerine aldanılmasın zira, ilahiyatta Ayeti Celileyi manasıyla beraber ezberlemektedirler... Biraz bilgisi olan bir seyircinin e-mail ile bir edat ile ilgili bir kâideyi hatırlatması karşısında Abdülaziz Bayındırın son derece endişelendiği ve heyecanlandığı müşahade edilmiştir. (ve buna da cevap verememiştir). (İlmi yeterlilik tverde din ilminde mütehasıs olmayan kişiler karşısında ortaya çıkmaz, müderris bir hocanın karşısına çıkarsın, o zaman ne bildiğini millette görmüş olur)

5- Bu ilahiyat profllarından bazıı "temiz Müslümanları" şik ile itham ederler : (Hususiyetle vehhabi kafalı olanlardan Abdulaziz Bayındır) Tverde karşısına Dini bilgisi olmayan kişilerin karşısında kabir ziyaretinde ellerini açıp "ALLAH'ım bu Evliya kulunun hürmetine duamı kabul et" diyen temiz Müslümanı şik ile itham etmektedirler (Bayraktar Bayraklı da sanki kendisi bir şeyden haberi varmış gibi ona avukatlık yapmaktadır). Birde Bayındır(kafa yapısı vahhabi olduğundan) edipsizce Ecdadımız Osmanlıya saldırmaktadır(Osmanlı iyi olsa çökmeyiz). (zira vahhabiler Osmanlıyı hiç sevmezler, bu zatta vahhabi görüşü üzeredir, bununla beraber vahhabiler dahi bunun kadar bozuk değildi denilmektedir)... Fatih Sultan , Dördüncü Murat, Aziz Mahmut Hüdai, Şah-ı Nakşibendi hazretleri, Ariflerin Sultanı Beyazıd-ı Bestami, 70 bin Evliyanın serdarı İmam-ı Rabbani رحمه الله عليهم işi anladığı da, yarım yamalak arapçalarıyla bu üç tane ilahiyatçı profesör anladı işi !!!

6- Bunların ilahiyat fakültesindeki hocaları : Bazı ilahiyat hocalarının çok cesur olması ve kendilerini mütehit sanmaları. Ayrıca talebelerini yetiştirirken talebeye Ahkâm Hadislerini okutarak son derece cesaret vermeleri ileride mezun olduklarında günümüzdeki bu mezkur fetvalarıyla milletin başına bela olan ilahiyatçıların çıkmasına sebep olmaktadır...

7- Nefislerinin elinde oyuncak olmuşlar : İlim tahsili nefsi terbiye etmez... zaten nefis terbiye olmadığı içindir ki nefsin elinde esir olan profllar, fetvaları kitaptan nakil ile değilde nefislerinden akılla vermeye başlar.. Biraz bazılarının hoşuna gidecek fetvalar vermesiyle çevresindeki kalabalık artınca, artık kendileri Ülema-i Rashiin'den görmeye başlarlar. Bayraktar Bayraklı'da olduğu gibi o kadar büyük alimlerin kuralamadığı biz iman etik dedikleri müteşabah ayetlere mana vermeye kalkar da Usul kitaplarında zikredilen "kalbi kayanların nasibi" olan bu hisseyi almış olur...

8-Yabancı devletlerin yetiştirip özellikle toplumun akaidini bozmak için yerleştirdiği adamlar : Şimdiki ismi İran olan safevi devletinin, Osmanlı zamanında sıkça uyguladığı bir yöntemdir bu ...İlahiyat fakültesinde de şii profesörler olduğu söylenmektedir. Bunların nasıl adam yetiştireceği de malumdur... (Osmanlıda da Kanuni döneminde iki kazaskerin bile ilmi münazarada başa çıkamadığı şii ajanları şah yönetimi istanbulda Sünni Müslümanların akaidini karıştırmak için göndermiş , daha sonra Şeyhülislam olan İbni Kemal Paşazade Hazretleri münazarada onu paçavraya çevirmiş ve Sadrazam makbul/maktul İbrahim paşanın emriyle idam edilmiştir)

9-Sosyetik ve sosyalist lobışoları yararlanmaya ve kendini sevdirmeye çalışmak : İstanbul müftüsü entelektüel çevreye veya sosyeteye yararlanmak için İstanbul'daki camilerdeki ezan sesini kısımaya cür'et etmiş, gelen tepkilerden sonra geri adım atmıştır. (Bunu da bir kaç ilahiyatçının üsküdüardaki sosyetik çevrenin rahatsız olduğuna ve ezanın kısılması ricası üzerine yapmaya yeltenmiştir). Ancak tarihe "ezanın sesini kısımaya cür'et eden müftü" olarak geçmekten kurtulamamıştır. Hale bakın ki İstanbul işgal altındayken kâfirler dahi buna cür'et edememiştir...

İlahiyat profesörlerinin ;

Şefaati inkâr etmelerinin sebepleri :

İstisna edati ve bununla ilgili nahiv kâidelerini iyi bilmemeleri : Yarım yamalak arapçalarıyla Ayeti Celilelere mana verirken hususiyetle Medreselerde okutulan nahvi kâideler konusunda son derece zavıf olduklarından dolayı ve müstesna , müstesna minh ve müstesna ile istisna kavramlarını tam olarak ayırdemediklerinden şefaaf yoktur diye yanlış düşüyorlar. Zira Ayeti Celileden : "Rahman'ın katında bir söz almış olan kimseden başkaları şefaaf etme hakkında sahip olamayacaklardır."Meryem-87. Halbuki burada söz almış kimsede şefaaf edemeyecek olanlardan istisna edilmiştir. Bunu 15 yaşındaki Medrese talebesine okutsanız o bile bunu size gösterebilir... Bununla beraber en Sağlam kaynak olan Hadisi Şerif kitaplarında Şefaaf ile ilgili Hadisi Şerifler çoktur... Misaal : "İnsanlar kıyamet günü cemaatler halinde olacaklar. Her ümmet kendi Peygamberini takip edip : "Ey falan! bize şefaaf et, ey falan bize şefaaf et! diyecekler. Sonunda şefaaf etme işi bana kalacak. İşte Makam-ı Mahmud budur." Buhari, Tefsir, Benü İsrail, 11, Zekât 52. (Kimsenin şefaaf edemeyeceği buyrulmuş kâfirlerle ilgili Ayeti Celileyi insanlara okuyorlar ve bunun kâfirler ile ilgili olduğuna söylemiyorlar, insanlarda Ayeti Celile olduğunu duyunca saygısından muhalefetten korkuyor ve gerçekten şefaaf yok sanıyor. Şefaaf ile ilgili Hadis-i Şerifleri burada zikretmiyoruz zira çoktur. Ulaşılabılır)

Miracı inkar etmelerinin sebepleri :

1- Miracın Mescidi Aksadan sonraki kısmını inkâr etmek, sapık mutezile fırkasının görüşüdür.... (İlahiyatta bunları yetiştiren hocalarının içinde mu'tezile görüşü üzere olan çok hoca olduğu söylenir. Dolayısıyla onlardan etkilenmeleri muhtemeldir.)
2- Herkese malumdur ki Ebu Cehil ve adamları Miracı inkâr etmişti. Mirac yoksa Hz Ebu Bekir Siddik (رضی الله عنه) Efendimiz, "SİDDİK" lakabını nerede aldı o zaman ... Halbuki herkesin bildiği gibi (bu ilahiyatçıların kabul etmediği gibi) inkar eden müşriklerin "yedi kat göklere çıktığını söylüyor" demeleri neticesinde "O dediyse doğrudur" dediği için "SİDDİK" lakabını almıştır. Ayrıca : Buhari, Müslim, Tirmizi gibi Sahih Hadis-i Şerif kaynakları Miracla ilgili Hadis-i Şeriflerle doludur...
3- Tabi bunlar kalcı taife oldukları içindir ki Mirac gibi aklın almayacağı bir şeyi kabullemek zorlanıyor da olabilirler.
4- Sapık görüşlerini isbatta devamlı delil olarak Ayeti Celileleri getirdiklerinden ve Ayeti Celilelerde da detaylı bir şekilde bulamadıklarından (Zira Mirac hadisesinin detaylı olan hususiyetle Mescidi Aksa dan sonraki kısmı Hadisi Şeriflerde anlatılmaktadır) inkar ediyor olabilirler ...

Sure-i Necm: 15-16-17-18 Ayetlerine bakınız ve sorunuz ; Efendimiz (صلی الله علیه وسلم) Miraca çıkmadıysa Cennetül Me'va yı ve Sidretül Muntehayı nerede gördü o zaman ?

İsa عليه السلام in inecğini inkâr etmeleri : Akılla hükme gitmeye çalıştıklarından, İsa عليه السلام ında ikinci kat semada bulunmasına da akılla bir izah getiremediklerinden birçok konuda olduğu gibi yoktur deyip kestirip atmaktadırlar. Halbuki "nakil" söz konusu olduğu zaman "akıl" devre dışı kalır, Din ise nakilledir.) Aşağıdaki Hadis-i Şerifin kaynaklarına bakılırsa daha fazla konuşmaya lüzum olmadığı görülecektir... "Meryem'in oğlu İsa Dimesk (Şam-ı Şerif) de beyaz minarenin yanına inecektir." Hadis-i Şerif (Müslim, Fiten:20, No:2937-110 ,4/2253 , Ebu Davud, Melahim :14, No:4321, 2/520 Taberani, Mucem-i Kebir:440, 19/196,590,1/217, Buhari, Tarih-i Kebir:1002,7/233)

Kaderi inkâr etmeleri : "Şüphesizki , BİZ herşeyi bir kaderle yarattık." Kamer Suresi:49 ----> Müşrikler kader hususunda Efendimiz (صلی الله علیه وسلم) ile çekişmek için geldiklerinde bu Ayet-i Kerime nazil oldu (Ahmed İbn-i Hanbel Müsned:2/444) ... "Her ümmetin bir mecûsisi(ateşe tapanı) vardır, bu ümmetin mecûsileri ise "kader yok" diyenlerdir. Onlardan herkim ölürse cenazesinde bulunmayan, hasta olanları da ziyaret etmeyin, onlar deccal'in ş'asıdır, onları deccala ilhak etmek ALLAH üzerine bir haktır." Hadis-i Şerif (Kaynak: Ebu Davud, Sünnet:17, no:4692,4691, 2/634)

Efendimizin (صلی الله علیه وسلم) parmaklarından su akıtmasını inkâr : Bayraktar Bayraklı da yukarıda izah ettiğimiz gibi yine ulvi !!! aklını devreye sokuyor ve "Peygamberleri onlara : "Evet biz de ancak sizin gibi bir beşeriz, fakat ALLAH kullarından dilediğine nimetini lutfeder ve ALLAH'ın izni olmadıkça size bir mucize ve delil getirmek bizim haddimiz değildir." İbrahim-14 Ayeti Celilesinin sadece "Bizde sizin gibi beşeriz" kısmını okuduktan sonra cambazlık yapmaya başlıyor. Halbuki Ayeti Celilenin devamında yine şark kurmazlığıyla izne bağlı bir istisna olan kısımdan hiç bahsetmiyor (yani ALLAH izni verirse mucize ve delil getirebileceklerinden) Ve Peygamber de (صلی الله علیه وسلم) bizim gibi beşerdir , parmaklarından su akıtamaz diye basıyör fetvayı.. Ancak Hadis-i Şeriflerde öyle buyrulmuyor: Abdullah b. Mes'ûd (رضی الله عنه)den rivâyet : "RASULULLAH (s.a.v) elini suyun içersine koydu parmakları arasında su fişkırmaya başladı. RASULULLAH (s.a.v) şöyle buyurdu: "Haydın abdest almaya... Gökten inen berekete geliniz... Hepimiz o sudan abdest aldık." (Buhârî, Menakıb: 27) Tirmizî **Parmaklarından su akıtması mucizesi mütevatirdir.** (Mütevâtir Hadis-i Şerifi inkâr edenin dinden çıkmasından korkulur, mütevatir : kalabalık Sahabi topluluğunun رضي الله عنهم rivayet ettiği derecesi en kuvvetli Hadis-i Şeriflerdir.)

Hangi ilahiyat profesörünün hangi dalâlet fırkasına ya da görüşüne mensup olduğunu nasıl anlarsız :

Mu'tezile fırkası : Mirac yoktur ya da Ahirette ALLAH'u Teâla görmeyecek diyorsa v.s. (bu fırka şuan yok ancak bu görüş üzere olanlar var. Bu görüş üzere olan çok ilahiyat profesörü olduğu söyleniyor) ...

Vehhabi : Kabir ziyareti yaparsan , Efendimiz (صلی الله علیه وسلم) şefaaf istersen müşrik olursun...Camilerde tespih çekilmesine , camilerin çevresine kabir yapılmasına son derece karşıdır. Osmanlıya son derece düşmandırlar (Abdulaziz Bayındır) Osmanlı iyi olsa çökmeyiz" sözü düşündürücüdür. Halbuki MEVLA Teâla herşeye ecel takdir etmiştir.) Vahhabi fırkası : ALLAH in Celle Celalühü (haşa) semada bulunduğu inanan Tarikat ve Tasavvuf büyüğü Evliyaya (haşa) "Evliya'dı's-şeytan" diyen bir taife dir. İngilizler tarafından **Muhammed bin Abdüvehhâb'a(1703-1792)** kurdurulmuştur .İbn-i Teymiye'nin akâid ve fıkha dâir eserlerini ciddiye almamış, onun çarpık görüşlerinin etkisi altında kalmış, katı bir taassupla büyük bir bağlılık göstermiştir. Daha sonra da kendisini müçtehid zannedip çıkmıştır. (Şu andaki Arabistan yönetimi vehhabilik itikadı üzeredir). Vehhabilik yaklaşık son 250 senedir İSLÂM âleminin başına belâ olmuştur. Bu fırka 17nci yüzyıldan evvel yoktu, ingilizler tarafından Abdüvehhab'a kurduruldu ...

Akılca taife : Genelde bunların çoğu akıllı yürütür , hocaları mason Abduhun izini sadakatle takip ediyorlar ... mesela Abdulaziz Bayındır Kur'an-ı Kerimde; Kur'ana abdestsiz (3) ellenmez diye Ayet göremeyince (malumdur ki Ahkâmı devamlı Ayeti Kerimelerden çıkartıyor müctehit efendi !) abdestsiz ellenebilir diye basıyör fetvayı ...

Dikkat : Bunların ekserisi Ayeti Celilenden delil bulamadıkları için ; hayızlı kadın namaz kılar ya da oruç tutar diyorlar. Halbuki ikisinin yapamayacağı Hadis-i Şeriflerle sabittir. Bu mesele 1400 senedir bu şekildedir. Ne namaz kılabilir ne oruç tutabilir ne de cima edebilir. (Peygamber Süleyman عليه السلام zamanından dahi kıssalar vardır bu konuda)

Tavsiye : Dikkat ediniz ki bazıları arapça ilimlere vakıf insanları bile şu veya bu şekilde kendi görüşlerine inandırmak için çeşitli cambazlıklar yapılmaktadır. Mesela alır kitabı Arapça kaynak eserden size bir şey gösterir(muteber kaynak olduğu halde), halbuki bu gösterdiği butlan edilmiş bir itiraz olabilir. Size bak bu kitapta var diye gösterebilir. Dolayısıyla ilmi seviyesi yüksek dünyalığa makam ve mevkiye kıymet vermeyen hususiyette sultanlardan uzak duran ehli sünnet hocalara danışılması tavsiye olunur...

Hangi ilahiyat Profösörü hangi sakat fetvayı veriyor :

Abdulaziz Bayındır : Vehhabi görüşü üzere. EvliyaULLAH'ı ve kabir ziyareti yapanı müşrik ilan eder, şefaati inkar eder. (Mecazi mürselin alakalarını sorsan yada birkaç tanesini sayıp misaller istesen yüzünüze bakakalırlar da, tlvare çıkıp yarım yamalak arapçalarıyla temiz Müslümanları müşrik olmakla itham ederler...)

Evliyayı duada vesile kılmayı, gider arada hiçbir teşbih alâkası yokken müşriklerin putlarını vesile kılmasına kıyas eder... Bu zat, ilahiyat profolarının içinde itikadi en sakat olanlarından. Zira Evliyayı(ALLAH dostlarını) müşrik olmakla nitelendirmektedir (haşa).

Hayrettin Karaman : Yahudi ve hristiyanlar Cennete girecek , onlar için imanın şartı ikidir diyor(imanın iki şartına inansın tamam; Peygamberimize صلى الله عليه وسلم ve Kur'an-ı Kerime inanmasada, Cennete giremiş, polemik değil diyalog kitabından)...

Süleyman Ateş : hristiyan ve yahudilerin de (Efendimize (صلى الله عليه وسلم) inanmasa da) Cennete gireceğini iddia etmektedir. "ALLAH'a inanan ve O'na ibadet eden iyi ahlak sahibi insanlar hangi dinden olursa olsun, Cennete giderler." diyor. İsa عليه السلام ın incecğini inkâr ediyor ve ikinci kat semada oksijen olmadığı ve orada nasıl yaşayacağı gibi komik şeyler söylemektedir.) <<<"(Yahudiler) Onu (İsa A.S.) hakikaten öldürmediler, bilakis ALLAH onu kendisine yükseltti, ALLAH Azizdir ,Hakim'dir" Nisa-158-159 >>>

Mustafa İSLAMOĞLU : "Kadere iman tartışmalı fazlalıktır" (iman bilinci sh17.) Cennet ve Cehennemin zamanı gaybi bir konudur. bu konuda konuşmak gaybi taşlamaktır. "bunu ALLAH bilir" diyor(acaba hiç mi Kur'anı Kerim okumadı bu zat): Halbuki: **Birçok Ayeti Celile de Cennet ve Cehennemin Ebedi olduğu bildirilmiştir bu zatın dediği gibi gaybi bir konuda değildir. Ayeti Celile'de açıklanan bir şey nasıl gaybi bir konu olabilir ? "Girin Cehennem kapılarında, iclerinde ebedi kalmak üzere."** Mü'min Süresi/76 Bu zatın hareket tarzı Osmanlı zamanında Müslümanların akâidini bozmak için şii safevî(iran) devleti tarafından darsaadet olan İstanbul'a gönderilen ilmi seviyesi yüksek şii ajanlarının hareket tarzı gibidir. Kendisini Sünni gösteren görevli bir şii olmasından korkulmaktadır...

Bayraktar Bayraklı : 1) Bu zat, Abdulaziz Bayındır gibi, Evliyaya müşrik dememekle beraber Bayındır'ın birçok sapık görüşüne destek vermektedir. Söyledikleri sapık mu'tezile fırkasının görüşleri ile örtüşmektedir. Miracı kabul etmemekte (göklerdeki kısmını), mütevatir olan parmaktan su akıtma mucizesini inkar etmektedir. **Ayeti Celileleri kendi kafasına göre en çok kafasından te'vil edenlerdendir...** Ayetlere yanlış mana verdiği de müşahade edilmiştir...(Rahman Süresinde). İlimi seviyesi son derece düşüktür...

2) Deccal yoktur hurafedir diyor. Ancak Hadis-i Şerifler onun söylediği gibi demiyor: **(Aşağıdaki Hadis-i Şerifin kaynaklarına dikkat ediniz...)** "ALLAH-u Tealâ , Adem A.S. in zürriyetini yarattığı andan beri yeryüzünde Deccal'ın fitnesinden daha büyük bir fitne olmadı ve ALLAH-u Tealâ' nın gönderdiği her peygamber ümmetini mutlaka Deccal fitnesinden sakındırdı. Ben Peygamberlerin sonucusuyum , sizde ümmetlerin sonucusunuz ve O (Deccal) çare yok sizin aranızda (bu ümmetin döneminde) çıkacaktır. Eğer ben aranızda ikke çıkarsa , her müslüman için onun ben yenip defederim. Şayet Benden sonra çıkarsa , herkes kendi nefsinin savunarak onu yenmeye çalışır. ALLAH' ta her Müslüman hakkında Benim halifem (koruyucu ve yardımcım) dir." Hadis-i Şerif uzun bir Hadis-i Şerifdir, burada zikredilen kısa bir bölümdür. (Kaynaklar: İbni Mace , Fiten:33, No:4072 /1/1359 ,İbni Mace , 4075, 4076, Tirmizi, Fiten:59, No:2240,4/510) (Ebu Davud, Melâhim:14, No:4321, 2/520) (Müslim, Fiten:20, No:2937/110, 4/2250)

3) Miracın MEVLA nın (جل جلاله) huzuruna çıktığını kabul etmemektedirler. Mescidi Aksaya kadar olan kısmı inkar edemiyorlar. Zira oraya kadar olan kısım İsrâ Süresinde geçtiğinden inkar eden kâfir olur, göklere yükselmeyi inkar etmek ise sapık mu'tezile mezhebinin görüşüdür, ilahiyat profolarından bu mu'tezile görüşü üzere olanlar bir hayli vardır. Miracın Mescidi Aksadan sonraki kısmını inkâr edene ise "mübeddi" denir.

Tarihi Doç. Dr. E.Afyoncu dan çok önemli bir tesbit: "Asırlardır o kadar Âlim geçmiş Ebu Suud Efendiden İmam-ı Maturidiye kadar bunların hiçbirini anlamamış, şimdi bizim üç tane ilahiyat profösörü anılıyor. O kadar İSLAM Âlimi geçmiş bu profösörleri kulağından tutsa suya götürür susuz getirir bin kere, onlar anlamamışlar bunlar (ilahiyat profösörleri) üç kuruşluk arapçalarıyla Kur'anı onların (fetvalarının) aleyhine yorumluyorlar"

Dikkat: **Problemın temelinde ilahiyat profolarının bir çoğunun kendisini ihtihata ehliyetli ve müctehit sanmaları yatmaktadır...**

Bu ilahiyat profoları sebebiyle "İlahiyat fakültelerini" ve ayrıca Mısır el-Ezherini son yüzyılda görüşleriyle etkisi altına alan, ilahiyat profösörlerinin hocaları :

Cemalüddin Afgani : (Selefiye) İngiliz casusu olduğu vesikalarla ispat edilmiştir ve masondur. Gerçekte Afganistanlı değildir, İrânın Esedabad şehrinde olup şii'dir. İSLAM dünyasını ve Müslümanları kandırabilmek için Afganistanlı ve Sünni olarak tanıtılmıştır(zira Afganistanda şii ler fazla barınmıyor). Kendisinin şii olduğunu saklaması, şii'liğin temel prensiplerinden olan takiyye icabıdır... Bu bozuk ve tehlikeli zat hakkında Amerikalı Araştırmacı Profösör Nikki R. Keddie (Tarih Profösörüdür) 479 sahifelik bir eser neşretmiştir.(Sayyid Jamal adDin al-Afgani, a political biography by Nikk R. Keddie) University of Clifornia Press, 1972, Sh:18)

Mason Abduh : (Selefiye) İsmi Muhammed Abdud dur masondur. **Muhammed Abdud**, 1849'da Mısır'da doğdu. 1905'te yine burada öldü. 1899'da İngilizlerin desteği ile Mısır müftüsü oldu. İbn-i Teymiyenin Ehl-i Sünnet'e aykırı fikirlerine sıkı bir bağlılığı vardı. "Avrupalı müsteşriklerin" ve "felsefî fikir ve yorumlarla yazılmış kitapların" tesirinde kaldı. Hocası **Efgânî** gibi mason olup masonluğun **Ezher'e** girmesini temin etti.Yazdığı yazıların Arap milliyetçiliği fikirlerinin uyandırılmasında büyük tesiri oldu. Bu şekilde Mısır ile bazı Arap ülkelerinin Osmanlı Devleti'nden ayrılmasında -kısmen de olsa- rol oynamıştır. Mezheb imamlarını taklit etmeyi bırakıp serbest bir akılla hareket edilmesini istedi ve mezhepsizliği körükledi. "Fîl Süresi (âyet 3)'nde bildirilen ebâbil kuşlarına "sivrisinek", attıkları taşlara "mikrop" dedi. Zilzâl Süresi'nin 7. âyetindeki "**Zerre ağırlığında hayır yapan, karşılığına kavuşur.**" meâlindeki âyet-i kerîmeyi tefsir ederken; "**Müslüman olsun, kâfir olsun, sâlih amel işleyen herkes Cennet'e girecektir.**" diyerek Ehl-i Sünnetten ayrıldı. **Dikkat edilirse ilahiyat profösörlerinin akıl yürütmede , mason abduh gibi hocalarının izini nasıl titizlikle takip ettikleri anlaşılmaktadır...**

Resid Rıza : İngiliz taraftarıdır. Mason Abdud'ın yolundan gitmekte onu üstad kabul etmektedir. Buna rağmen telfik-i mezahib isimli kitabı Diyanet tarafından yayınlanması, bunların taraftarlarının Diyanetin içinde dahi olduğu şüphesini doğurmaktadır... Bu kitap Dinimizdeki fıkhı yıkıma ve ahkâmı oynuncak haline getirmektedir.

Mevdudi : Pakistanlı gazeteci ve politikacıdır, kitaplarında İSLAMın temel inanç esaslarından KADERE İMAN a (imanın temel bir rûknü olarak) yer vermemek suretiyle Ehl-i Sünnetten sapmıştır. Mevdudi icazetli Din alimi değildir Pakistanda 1970 seçimlerinde 300 milletvekili çıkaracağını iddi etmiş ancak dört milletvekili çıkarabilmiştir.

Seyyid Kutub : Ateşli bir muharrirdir, Ancak bir Din alimi değildir. Kitabından alıntı : "Namazlar, dualar kişisel olup toplumsal karektere sahip değildir. İster belli duaları okumak şeklinde... **Bütün bunlar tembellik çağının ürünleridir. Hayat ve hareket çağları böyle şeylere önem vermemiştir.**(Seyyid Kutub, İSLAM-kapitalizm çatışması isimli kitabından)"

İbn-i Teymiye : Bu yukarıda zikrediler ilahiyat profolarının görüşlerinden etkilendiği zatlardan olan ve hususiyetle hindistan vahhabilerinin kendilerine bayrak yaptığı İbn-i Teymiye'nin sözlerine bakınca, ilahiyat profolarının bu sözlerinin kaynağı ve kimleri üstad edindikleri biraz olsun ortaya çıkmış oluyor : Meşhur İbn-i Teymiye ne diyor bakalım :

1- RASULULLAH'ın (صلى الله عليه وسلم) diğer insanlardan farkı yoktur. Onu vasıta kılarak dua etmek caiz olmaz diyor.

2- RASULULLAH (صلى الله عليه وسلم) ziyaret etmeğe niyet ederek Medine şehrine gitmek günahdır diyor. 3- Şefaata istemek için gitmek de haramdır diyor.

Müdderris hoca ile ilahiyat profösörü arasındaki fark neden kaynaklanıyor :

Fark en başta eğitim aşamasında başlıyor. Mesela medrese sisteminde 500 ya da 1000 sene önce ki orijinal yazma nüshanın matbu nüshası okunur hocadan hocaya intikalle arada nokta fark olmaz. Böylece 500 sene önce okutulduğu şekilde okutuluyor, ecdad neyi nasıl okuttuysa aynı sistem. Modernist görüşler yol bulamıyor. Ayrıca ilmi seviyeleri çok yüksek Medrese hocaları dahi müctehitliğe soyunmaz biz ancak naklelerimiz der. Dini meselelerde akıl yürüterek eski kitapların aleyhine yeni buluşlar peşinden koşulmaz... İlahiyat profoları ise,müctehitlerin ve büyük âlimlerin görüşlerini beğenmiyor ve ayrıca müctehidin şartlarını, ne hocaları nede kendileri bilmediklerinden kendilerini müctehid sanıyorlar (İmam-ı Âzamda bir adam, bende bir adamım – 1000 sene önce yaşamadım diye ihtihat edemeyecekmiyim gibi edepsizce konuşuyorlar).

Bazı Kavramların açıklanması :

Müctehitlik : Müctehitlik Efendimizden (صلى الله عليه وسلم) sonra ilk iki veya üç asır gibi kısa bir dönemdir. Şartları çok ağırdır. Mesela sadece bir şartı 300 bin Hadisi Şerifi ravilerile beraber ezbere bilmektir ki bu sayı milyonları bulabilir . Bununla beraber Müctehitlerin bir işide külli kâideler ortaya koymaktır. Öyle külli kâidelerki yaklaşık 1000 senedire nakzedilemiyor ve o kâideler halen geçerliliğini koruyup okutuluyor . Bu ilahiyatçılara ise külli kâide nedir diye sorsanız tanımını dahi yapamazlar... Ayrıca müctehitliğin şartları o kadar ağırdır ki, çok meşhur yüzlerce Âlim ve Şeyhülislamlar dahi müctehitlik seviyesine çıkamamıştır ... (İmam-ı Birgiviler,Taftazaniler, Molla Cami hazretleri ve dahi Ebu Suud Efendiler , Zenbîlî Ali Efendiler رحمه الله gibi büyük Âlimler bile Müctehitlik kapısından girememişler) **Ki bu ilahiyatçı profolar bu müctehit olmayan Âlimlerimizin kitaplarını anlamayabilirler hatasız okuyamazlar bile... Soru** : Müctehitler de akıl ile neticeye gitmiyor mu ? **El-Cevap** : Müctehitler illeti müşterek ile kıyas yapılan hükmü, kâidelere dayandırıyorlar, o külli kâidelerden neticeye ulaşıyorlar, yoksa bu ilahiyat profoları gibi kuru akılla değil...

Felsefe : Şimdi bazı ilahiyatçıların (her ne kadar bu sakat kısım ilahiyatçılar gibi olmasada) felsefeye merak saldığı müşahade edilmiştir (felsefenin küfür olduğunu bilmeyen bu zatlar acaba hiçmi eski Ülemanın kitaplarını karıştırmadı?). **Felsefe küfürdür** : İmam-ı Gazalî'nin رضي الله عنه İbni Sinâ'nın "akıl kâdimdir" demesi sebebiyle küfrüne fetva verdiği rivayeti vardır. İlk felsefe yapan şeytandır "ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan." Araf/12 . Felsefecilerin atası Eflatun Hz İsa'nın عليه السلام Peygamber olduğunu bilmiş, ancak "biz yolumuzuz bulmuşuz" diye ittibayı reddetmiştir. Bu iş akılla olsaydı izafiyet teorisini bulan ünlü fizikçi Einstein kurtulurdu. Akıl çok sevgili birşeydir, ancak sınırlar vardır, o sınırlar aşılmalıdır... Mesela ALLAH'u Teâlânın ZAT'ını düşünmek haramdır, sana verilmemiş o kabiliyet, niye uğraşıyorsun keskin kayalıkların bulunduğu uçurumun kenarında...

Bakınız Hücetül İSLÂM İmam-ı Gazalî رضي الله عنه "felsefe" hakkında ne buyuruyor: Felsefenin en sakıncalı kısmı ;ALLAH Teâlâ'nın ZAT ve sıfatlarını akıl gücüyle anlamaya çalışmaktır. Çünkü, bunun kurcaladığı ilahiyat, akıl yoluyla değil, yalnızca vahiy yoluyla bilinebilir. Akıl bu alanda, karanlıkta yürüyen bir yabancı gibidir. Başka ilimlerin konularını felsefe adı altında bir araya getiren felsefeciler, kendilerine özgü ciddî, tutarlı ve makul fikirler ortaya koyamamışlardır. Yaptıkları şey, yanlışlardan, küfürlerden ve tabiat üzerinde mülâhaza-lardan oluşan bir takım mezhepler ve ekoller oluşturmaktan ibaret kalmıştır. (İhya-u Ulumiddin)

Din nakilledir, akıl hucdet değildir : Bu konu birçok insanın sürçtüğü bir konudur. Bazıları Dini ahkâmı akılla bulabileceklerini zannetmektedirler. Halbuki akıl hucdet değildir (4) Şu misale bir bakalım : Zekâtta; 5 deve 1 koyun, 10 deve 2 koyun, 15 deve 3 koyun zekat verilir. 40 koyunda ise 1 koyun verilir... Şimdi aklımızı kullanarak deve misalinden sonra ulaşırsak, 80 koyunda 2 koyun, 120 koyunda 3 koyun verilir gibi mantık yürütülür. Halbuki iş böyle değildir: 40 koyunda 1 koyun, 120 ye kadar da 1 koyun zekat verilmektedir. Bakın akıl nasıl durdu. Nakl'in söz konusu olduğu yerde akıl yürütülemez. Ancak nakli bir delil bulunamazsa o takdirde şartlara ve kâdelere riayetle kıyasa gidilir.

Bakalım Sahabe-i Kiram, Mezheb imamlarımız, Müctehitler ve Evliya ile (haşa) bu 3-5 ilahiyatçı profösör ve görüşleri arasında bir benzerlik var mı ? :

İmam-ı Şafii رحمه الله buyuruyor : "Bir ihtiyacım olduğunda iki rekat namaz kılar, Ebu Hanifenin رحمه الله kabrine gider ve orada dua ederdim. O'nun bereketiyle ihtiyacım derhal karşılanırdı"... El Heytemi, el- Hayratül-Hisan s.94

İmam-ı Malik رحمه الله: Abbasi Halifesi Ebu Cafer Hacca gittiği zaman Hz Peygamberin (صلى الله عليه وسلم) kabrine ziyarete vardığında orada bulunan İmam Malik'e رضي الله عنه "Ya Eba AbdİLLAH ! Yönümü kibleye dönüp te mi dua edeyim?" dediğinde "Niçin yönünü ondan çevireceksin Bilakis RasulULLAH'a yönünü dön Onun şefaati ni iste" buyurdu. İmam-ı Malik Adem عليه السلام in yaptığı tevessülü kabul edip fikri bir mes'eled e delil getirmişti. (Kaynaklar: Şifâ'üs-Sikam, Vefa'ül Vefa, El-Mevâhibül-L-Ledünniyye) (Adem عليه السلام hata işlediğinde "Ey Rabbim Muhammedin(صلى الله عليه وسلم) hakkı için SEN'den istiyorum" demiştir.)

Ahmed bin Hanbel : Tevessülü kabul etmektedir. Mensek adlı eserinde yazılıdır.

(Yukarıdaki bilgilerden sonra şimdi; Bazı ilahiyat Prof'larının sakat görüşlerine delil olarak gösterdikleri Süre-i Fatiha'daki "iyyake na'büdü ve iyyake nes'tein"(yalnız SEN'den istiyor) Ayeti Kerimesini bu büyük Müctehitler olan Mezheb İmamlarımız anlayamadılar da, yarım yamalak arapçalarıyla bu 3-5 ilahiyatçı profösör mü anladı ?)

Evliyanın kerâmeti mes'alesi :

Akâid okuyanlar bilirler; Akâide "**Evliyanın kerâmeti hakttır**" geçer. **Soru :** İlahiyat Prof'ları Evliyanın kerâmetini neden kabul etmiyorlar? **Kel-Cevap :** Adamlar, kalabalık Sahabe topluluğunun رضي الله عنهم rivayet ettiği mütevatir rivayetle gelen Peygamberimizin (صلى الله عليه وسلم) mucizesini kabul etmiyorlar bunu nasıl kabul etsin ?

Evliyanın kerâmetini inkâr eden vehhabi zihniyetli ilahiyatçı prof'lar, keramet yoksa aşağıdaki Ayeti Celleri nasıl izah edecekler ?

1) Seba Melikisi Belkısın tahtını Süleyman عليه السلام و علي نبينا و علي نبينا و علي نبينا o kadar uzak mesafeden nasıl göz açıp kapayıncaya kadar getirmişti?(Neml Suresi-39)

2) Zekeriyya عليه السلام علی نبينا و علي نبينا و علي نبينا mihrabta kilittli Meryem validemizin yanına ne zaman girse orada o mevsimde bulunmayan yiyecekler bulurdu...(Al-i İmrân-37)

Asaf ve Meryem validemiz Peygamber olmadıklarına göre Ayeti Celilelerde geçen bu kerametleri nasıl izah edebilirler?

Dikkat ediniz ki Süleyman عليه السلام علی نبينا و علي نبينا و علي نبينا olarak getirilecek olan tahtı insan ve cinden istiyor, şimdi bu vahhabi kafallılara göre şirkmi işlemiş oluyor (haşa)...

"(Ey Heyet kendileri teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, o kadının tahtını bana kim getirir?" dedi. Neml-38) Bu taktirde İlahiyatçı prof'ların kafa yapılarına göre şunu söyleme durumuna düşölmez mi? : Süleyman عليه السلام علی نبينا و علي نبينا و علي نبينا a niçin ALLAH'tan جل جلاله değilde insandan ya da cinden istiyor ?

Hz Ömer رضي الله عنه hutbe esnasında yüzlerce kilometre ötede İranın Nihavent bölgesinde düşmanla savaşan İSLÂM askerlerini ve Kumandan Sariye'yi رضي الله عنه görmüş "Sâriye dağa, dağa" diye nida etmiştir ve buna Sahabe-i Kiram رضي الله عنهم şahit olmuştur. Sesi duyan Sariye رضي الله عنه Allah'ın tesbiri almış ve geri döndüğünde Hz Ömer'in رضي الله عنه sesini duyduğunu söylemiştir. (İbn-i Kesir Te sir el-Bidâye c.7 sh131)

Hz Yusuf عليه السلام Ayeti Celilde "Şu gömleği götüründe (gözleri ona üzüntüsünden ağlamaktan kör olan) babamın yüzüne sürün, görücü hale gelir" (Yusuf Suresi-93) Şimdi ALLAH'u Teâlâ جل جلاله gömleği şifaya vesile kılıyorsa, o gömlekten çok daha kıymetli olan bir ALLAH dostunu neden vesile kılmamın ?

Adem عليه السلام in iki oğlu ALLAH'u Teâlâya yaklaşmak maksadıyla O'na kurban sunmuşlardı. ALLAH'u Teâlâya yaklaşmak için garip bir hayvan vesile ediliyor da, vahhabi kafalı ilahiyatçılara göre ise her nedense ALLAH'u Teâlânın kulları olan Evliya-i Kiram'dan رحمه الله vesile olmuyor...

Bununla beraber : Vahhabi ve seleflerin görüşlerini kaynağı ve hocası İbn-i Teymiye devlet ve ulemanın öünde tevessül(vesile kılmanın) haramdır görüşünden dönmüş ve mübah olduğunu kabul etmiştir... el-Bidaye ve'n Nihaye c:14/47 (ancak her nedense bunlar hala dönmemektedir.)

Çok Önemli : Hanefi Fikhi Alimleri altı kuşağa ayrılmıştır (Bu bilgiyi zayıf etmeyin kolay bulunacak bir bilgi değildir) :

1- İmam Ebu Yusuf, İmam Muhammed gibi , İmam-ı Âzamın talebeleri olan müctehitler kuşağı . Bunlar İmam Âzamın tesbit ettiği kâdelerden fikh âhkâmı çıkarma gücüne sahip kimselerdir...

2- Hassaf, Tahavi, Kerhi, Serahsi, Hulvani, Pezdevi ve başkaları gibi mesheb sahibinden herhangi bir rivayet gelmeyen meselelerde içtihat eden kimseler. Bunlar ne usul ne de fûru da, yani ne delil ve kâdelerde ve ne de delil ve kâdelerden çıkan hükümlerde İmam'ın görüşünden ayrılmaya yetkili değildir. Ancak İmam'dan bir rivayet bulunmayan hükümleri, İmam'ın tesbit ettiği usule göre çıkartma yetkisine sahiptirler.

3-Sadece tahric, yani kapalı bir sözü açıklamakla veya birden çok manaları verebilen bir sözün hangi manada kullanıldığını kestirme gücünde olan "tahric sahibi" kimseler

4-Kuduri sahibi ve İmam-ı Merginani gibi, yine tahric sahibi olup dirayet gücü ile ancak bir rivayeti diğer bir rivayetten üstün görme yetkisinde olanlar...

5-Mukallitler kuşağı. Bunlar -muteber olan dört metin sahipleri gibi- güçlü, zayıf , seçkin ve gevşek görüşleri birbirinden ayırt edebilen kimselerdir...

6-Bunlardan sonra gelen kuşak ki bunlar, semizi, cılızı, sağı , solu ayırt edemiyen kimselerdir... (el-Fevaid-ül behiyye fi teracimil Hanefiye)

Hüccetül İSLÂM İmam-ı Gazali'den رضي الله عنه PERDELER :

Başka bir fırka ise bu rûtbeyi geçmiş ve tarikat yoluna girmeye başlamışlar, marifet kapuları kendilerine açılmıştır. Marifet başlangıçlarından her koku aldıkça hayretler içinde kalmışlardır. Buna sevindi ve bu garib haller kendilerini şaşırttı da, gönülleri hep o tarafa aktı. Başkalarına kapalı olan bu kapıların kendilerine açılmasını düşünür ve ona bağlanırlar. İşte bütün bunlarda kalplerinin buna bağlanmasını ve buna iltifat etmesiyle aldandım kimseleridir. Sâlikin seyr'ü sülûk'unda en büyük perde böyle bir noktada saplanıp kalmaktır. Zira ALLAH'u Teâlâ'ya giden yolun hayranlığının nihayeti yoktur. Her noktada böyle şaşır duraklasa adımları kısılır ve maksadına ulaşamaz. Bu hükümdarın birini görmek için sarayına giderken, sarayın öünde bir meydan, meydan içinde bir bahçede öyle çeşitli çiçekler ve aydınlıklar görür ki, bundan önce böyle şeyler görmemiştir. Hayranlık içinde bunlara baka kalıp da randevu saatini geçiren gibidir.

Diğer bir fırka bunları da geçti. Yoldaki parlaklıklara ve ikramlara aldırış etmedi, yoluna devam etti ve kurb-i Hakk'a vasil oldu. Ancak bunun tamamen vuslat olduğunu sandılar. Burada durdu ve işi karıştırdılar. Halbuki ALLAH'u Teâlâ'nın nurdan yetmiş bin perdesi vardır. Sâlik bu perdelerden birine yükseldiğinde, tam vuslata eriştiğini sanır. İbrahim aleyhisselâm'ın sözü ile buna işaret edilmiştir. Nitekim ALLAH'u Teâlâ : «İşte o, üstünü gece bütyüp örtünen bir yıldız görmüş "Bu benim Rabbim!" demiş» (En'âm:76) buyurmuştur. Bundan murad, gökte parlayan cisimler değildir. Zira İbrahim âleyhisselâm, onları küçüklüğünde de görüyor ve onların ilâh olmadığını biliyordu. Aynı zamanda gökte parlayan tek değil, daha bir çok cisimler de vardır. Cahil bir bedevi bile yıldızları ilâh tanımadığı halde, yüce mevkii ve şerefyle İbrahim âleyhisselâm, yıldızı Rab kabul edemiydi ? Bunlardan murad, ALLAH'u Teâlâ'nın nur perdelerinden biridir. Bu perdeler sâlikin yolu üzerindedir. Bu perdeler aşılmalıdır vusul olmaz. Bunlar birbirinden büyük nurâni perdelerdir. En küçüklükten Kevkeb ve en büyüklükten Şems, aradakilere de Kamer denir. Bu perdeler istiâre olarak yıldız, ay ve güneş adı verilmiştir.

İbrahim aleyhisselâm'a göklerin Melekutu, gizlilikleri durmadan gösterildi. Nitekim ALLAH'u Teâlâ : «Biz İbrahim'e kat'i ilme erenlerden olması için göklerin ve yerin mülkünü de öylece gösteriyorduk» (6-En'âm:75) buyurmuştur. Birinden diğere geçerek yükseldi. Her mülâki olduğu hicapta vâsil olduğunu sandı. Sonra ilerde daha büyük hicap olduğunu görünce, hemen oraya terakki eder ve orada da aynı şekilde vuslat'ı Hakk olduğunu sanır. Sonra daha ilerde başka bir perde görünce o perdeye ve nihayet en yakın olan son perdeye vardığında bu hicabı daha da büyük görerek vâsil olduğunu sandı. Sonra bunda da kemâl derecesinden eksiklik görünce; «Hayır, ben böyle geçici şeyleri sevmem. Yer ve gökleri yaktan var edene yönümü çevirdim» dedi. İşte bu yolun yolcusu, bazı hicaplarda aldanabilir. Meselâ, ilk hicapta duraklayabilir ki, bu ilk hicap, kulun kendisi ile Rabbi arasındaki zâttır. Bu da ALLAH'ın جل جلاله nurlarından bir nur ve emr-i Rabbanidir. Yani Hakk'ın topyekûn hakikatinin tecellîğâhi olan sırr'ı kalb'dir. O, bütün âlemi ihâta eder, herşeyin sûreti orada tecelli eder, işte o zaman orası alabildiğince parlar. Zira bütün varlıklar olduğu gibi orada açıklanır. Bu Sırr'ı Kalb evvelimlerde üzerine perde çekilmiş bir pencere gibidir. ALLAH'u Teâlâ'nın nuru kalbde parlayıp perde kalktıktan sonra, bu kalb sahibi kalbine baktınca, onun üstün cemâlinde hayretlere düşer ve "E'NEL HAKK" demeğe başlar. İşte burası ayakların sürçtüğü bir yerdir.Şayet bunun daha ilerisi kendisine açıklanmazsa buna aldanır, burada kalır ve helâk olur da ilâhi nurlardan olan küçük bir yıldızın tecellisini aldanmış olur. Bundan sonra Güneş şöyle dursun, Ay'a bile yükselmez. Burası sâlikin alandığı bir yerdir. Çünkü burada parlayan ile parladığı yer birbirine karıştırılır. Aynaya akseden bir renği aynaya da gören kimsenin, bunu aynanın kendi rengi sanması ve bardağın içine konan şey ile bardağın renklerinin birbirine karışması gibidir. Nitekim şair : "*Bardak inceldi, şarap inceldi, birbirine benzediler ve iş karıştı*". - "*Sanki şarap var, bardak yok veya bardak ve şarap yoktur*" dedi

İşte hristiyanlar da bu göz ile Hz İsa'ya baktılar. İlahi nurun kendisinde parladığını görünce şaşırdılar. Yıldızı aynada veya suda görenler gibi. Onu aynada veya suda zannedip elleri ile almak istediler. İşte bunlar aldanmışlardır.

ALLAH yoluna sülûk edenlerin aldandıkları yerler, cildlere sığmayacak kadar çoktur. Bunları son haddine kadar açıklamak bütün mükâşefe ilimlerini izah ile mümkündür ki, buna ruhsat yoktur. Hatta buraya kadar anlattıklarımızı da açıklamaya lüzüm yok denebilir. Zira ALLAH yoluna sülûk eden kimsenin, bunları başkasından duymasına muhtaç olmadığı gibi, bu yola girmeyenlere de bunları duymak bir fayda sağlamaz, belki zarar verir. Çünkü anlamadığı şeyleri duymakla deşsete kapılır. Ancak bunları duymak, içinde bulunduğu gurur ve aldandıktan kurtarması bakımından faydalı olabilir ve işin kendi zannettiği kısa görüş ve muzahraf mücadelesinden daha mühim olduğunu anlar da, Evliyâullah'ın mükâşefelerinden hikaye edilenleri tasdik eder. Bununla gurur ve aldandığı büyük olanlar yine de eskisi gibi inkârlarında ısrar edebilirler.

Emr-i Rabbanî olan şeyleri anlatmaya aklın tahammülü yoktur. Ekseriyetin akılları burada şaşırır kalır. Hele evham ve hayal sahipleri, gözün sesleri anlamayacağı gibi bunu anlamaktan tamamen âcizdirler. **Cevher ve arazla mukayyed olup bunların arasında sıkışan akıllar Emr-i Rabbanînin vasıflarının daha başlangıcında sarsılır ve tezelsüle uğraırlar. Akıl ile Onun vasıflarından bir şey bilinemez. Emr-i Rabbanîni akıldan başka ve ondan daha üstün bir şey ile bilinir ki o nur, Nübüvvet ve Velayet kandilinde parlar...** ALLAH'u Teâlâ'ya vasil olmak için bir merkez bu merkezin öünde geniş bir meydan, bu meydanın öünde bir eşik ve bir merdiven vardır. Burası Emr-i Rabbanînin merkezidir. Buradaki kapucu ile münasebet kurmayanlar, bu sahaya bile giremez. Nerde kaldı onun sonudaki müşahedeler... (İhya-u Ulumiddin)

Sofiyenin Fena makamı ile tabir ettiği şey; ALLAH'tan جل جلاله başkasından ve kendisinden yok olmuş ve öyle bir hale gelmiş ki, ALLAH'tan جل جلاله başka bir şey görmez olmuştur. Bunu anlamayanlar bunu reddederler ve bir doksan boyunda bir adam nasıl yok olur? der de sözlerini anlamadıklarından onlara gülerler. Zaten Ariflerin sözlerinin, cahiller için gülünç olması zaruridir. (Yarasa kuşunun güneşi görememesi , güneşdeki bir kusurdan değil kendi gözündeki kusurdandır)

Bazılarıda yer ve göklerdeki ilâhi nurdan lambalarını doldurdu. Zaten ateş değmese bile onların yakıtları parlak olduğu için ışık veriyordu. Sonra yakıtı kibriti değırdikleri anda nûr üzerine nûr olarak parladı da Rabbinin nûru ile beraber yer ve gök aydınladı. Hatta Melekut âleminin sırları ortaya çıktı ve herşeyi olduğu gibi gördür . Sonra onlara ALLAHu Teâlânın edebi ile edeplenerek sükut edin, denildi. Zira yerin kulağı var çevrenizde görüş ve anlayışı zayıf olan insanları var. En zayıfınızın durumuna göre konuşun. Yarasanın gözünden perdeyi kaldırmayın. Çünkü o buna dayanamaz. Güneşin geride biraktığı izden istifade eden yarasa kuşu gibi, sizde parlayan nurunuzu döküntülerinden geride kalanları istifade etmiş olunsun. Şair: "*iyiler meclisinde iyi şarap içtik, zira iyilerin şarabı iyi olur*" "*İçtik ve bardak artığıni yerde döktük, zira büyüklerin bardağından yerinde nasibi vardır*" . **Gerci körü götürmek mümkündür, fakat o da bir hadde kadardır. Yol daralıp kıldan ince kılçtan keskin olduğu vakit, üzerinden ancak kanadı olan kuşlar geçebilir.** (İmam-ı Gazali رضي الله عنه İhya-u Ulumiddin)